

RESPECT VOOR DE WETTEN VAN HET VREEMDE LAND – Dietrich Bonhoeffer

Ik ben een vreemdeling op aarde, verberg uw geboden niet voor mij. (Ps 119:19)

Toen Gods Woord mij voor de eerste maal trof, maakte het mij tot een vreemdeling op aarde. Het plaatste mij in de lange rij der vaders van het geloof, die als vreemdelingen in het beloofde land woonden (Heb. 11:9). Ik ben een vreemdeling op aarde. Daarmee belijd ik dat ik hier niet blijven kan, dat mij een korte tijd beschoren is. Ik kan hier ook geen recht doen gelden op huis en bezit. Al het goede dat mij te beurt valt moet ik dankbaar ontvangen, onrecht en gewelddaad moet ik verdragen zonder dat iemand voor mij opkomt. Ik heb geen houvast aan mensen of dingen. Als vreemdeling ben ik onderworpen aan de wetten van mijn herberg. De aarde die mij voedt heeft recht op mijn arbeid en kracht. Het komt mij niet toe de aarde waarop ik leef te verachten. Ik ben haar trouw en dank verschuldigd. Ik mag mijn lot en Gods roeping, een gast en vreemdeling te moeten zijn, niet ontwijken door mijn aardse leven te verdromen in gedachte aan de hemel. Er bestaat een zeer goddeloos heimwee naar de andere wereld, een heimwee dat nooit vervuld zal worden. Ik moet een vreemdeling zijn, met alles, wat daarbij hoort. Ik mag mijn hart niet onverschillig afsluiten voor de taak, de smart en de vreugde van de aarde en ik moet geduldig wachten tot de goddelijke belofte wordt ingelost, maar dan ook werkelijk wachten en mij het beloofde niet in wensdromen onwettig toe-eigenen. Over het vaderhuis zelf wordt hier geen woord gezegd. Ik weet dat deze aarde niet mijn vaderhuis kan zijn, maar ik weet ook dat deze aarde van God is en dat ik al op deze aarde niet alleen vreemdeling van de aarde, maar ook Gods pelgrim en bijwoner ben (Ps 39:13). Omdat ik op aarde alleen een vreemdeling ben, zonder recht, zonder houvast, zonder zekerheid, omdat God zelf mij zo zwak en gering heeft gemaakt, heeft Hij mij ook een vast onderpand gegeven voor mijn einddoel: zijn Woord. Dit enige wat zeker is zal Hij mij niet afnemen, dit Woord houdt Hij, en daaraan zal Hij mij zijn kracht doen kennen. Waar het Woord van het tehuis bij mij is, vind ik mijn weg in de vreemde, mijn recht in het onrecht, mijn houvast in de onzekerheid, mijn kracht in de arbeid, het geduld in het lijden.

(uit: Dietrich Bonhoeffer: Brevier, samengesteld door Otto Dudzus, vert. D. Boer, uitg. Ten Have, Baarn, 2001)